№ 131: ШЛЯХИ ЕКУМЕНІЗМУ

Тема номера: Шляхи екуменізму

РЕДАКЦІЯ VERBUM

30 СІЧНЯ 2026

Шановні читачі! Проказуючи Символ віри, ми щоразу нагадуємо собі, що віримо в «єдину, святу, соборну й апостольську» Церкву. Люди, втім, схильні до поділів, і за два тисячоліття від Христа трапилося чимало подій, які помережали єдине церковне тіло тріщинами. На щастя, нині ми вже не називаємо християн, які вірять трошки по-іншому, відступниками і єретиками, а навпаки, намагаємося шукати точки дотику. У цьому випуску «Вербуму» автори замислюються про те, якою може бути спільна мова між християнськими конфесіями і який вигляд може мати справді єдина Церква.

Фото: K. Mitch Hodge

Розпочинається випуск зі статті Здіслава Шманьди OP про те, що таке екуменізм, до якого ми покликані, і чому іноді він виявляється таким складним завданням. «Омріяна єдність — це дар Божий. Тож невже Бог не хоче нам цього дару вділити? Така теза суперечила б усьому, що відомо про Нього з Євангелія. А може, це ми просто не вміємо або не готові прийняти цей дар?»

Наступний текст — це фрагмент із книги Генрика Пєтраса SJ «Початки теології Церкви», яка невдовзі побачить світ у видавництві «Кайрос» (стежте за оголошеннями на сторінці і в соцмережах видавництва). У ньому автор придивляється до того, що про Церкву, а насамперед її єдність, говорили перші Отці — адже вже вони стали свідками розламів і поділів. Наприклад, святий Іриней пояснює, що «Дух — дар Божий, який оживлює до вічного життя; Правда і З'єднання з Христом — незмінний. Спільний для Отця й Сина, з'єднує їх нерозривно. Він був посланий людям, щоби з'єднувати їх зі Словом Божим, даним через Нього. Він також з'єднує Церкву, і завдяки Його присутності вона нероздільна. Імовірно, св. Іринею не спало б на думку говорити про Церкви в множині, хіба тільки йшлося би про помісні

Церкви. Церква залишається єдиною, хоч її розділяють люди».

Пшемислав Новаковський CM розповідає про екуменічні ініціативи в межах однієї держави — Румунії, де переважає православ'я, однак є чималий відсоток католиків і протестантів. «У релігійному житті Румунії немає гострих конфліктів між православними й католиками, немає їх і між румунами й українцями чи румунами й поляками». Із якого історичного й культурного коріння виростає таке взаємне прийняття і чи можна його повторити там, де історичні передумови трохи інші?

Ірина Пустиннікова дивиться на екуменізм та міжконфесійні взаємодії оком краєзнавиці, говорячи про менш і більш вдалі спроби адаптувати храмовий простір під потреби інших конфесій. І хоча в її тексті згадано достатньо прикрих випадків і непорозумінь, йому додає оптимістичного звучання приклад храму в закарпатській Четфалві, зведеного одразу для двох католицьких громад — латинського й візантійського обрядів.

Як завжди, наприкінці випуску пропонуємо вам два архівні тексти: статтю Ольги Петренко-Цеунової про захоплене знайомство протестанта Йогана Гербінія з київським православ'ям у XVII столітті й розповідь Володимира Мороза про непрості міжконфесійні стосунки в Україні барокової доби.

РЕДАКЦІЯ VERBUM 30 СІЧНЯ 2026

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in **/home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php** on line **284**